

komme ind paa at skabe et bedre Underlag under vore Jernbaner. Der er paa nogle Steder i Landet gjort Forsøg med at anvende Skærver eller Rullesten som Underlag i Stedet for Grus. Det er formentlig væsentligt sket, fordi man paa de paagældende Steder lider ganske overordentligt af Støv, og saa vidt jeg ved, er man gennem Prøver kommen til det Resultat, at det Underlag, man derved faar, er meget stærkere end det, man hidtil har kendt. Jeg kan ikke se rettere, end at det vil blive nødvendigt at skabe os et andet og bedre Underlag under vore Jernbaner, efterhaanden som vi komme til at køre med større Lokomotiver og tungere Vogne. Ærede Medlemmer ville maaske have lagt Mærke til den Forandring, der i den sidste Tid er foregaaet ved Kørselen over Fyen; til Trods for, at man har faaet lange og svære Skinner, ryster Toget mægtigt, og Vognene slingre. At det slider mere paa Vognmateriellet at tumle saaledes af Sted end en jevn Kørsel, er ganske klart, det medfører selvfølgelig ogsaa en stærk Forøgelse af Arbejdet med Hensyn til at holde Underdelen af Jernbanen i Orden og at have ordentlig Pakning under Skinnerne. Jeg er derfor ikke i Tvivl om, at selv om det koster mere at anbringe en bedre Underbygning ved Hjælp af Skærver eller Rullesten, vil det lønne sig i det lange Løb. Jernbanerne ville blive i Stand til at give et større Overskud ved at køre paa et godt Underlag, end de kunne nu. Det koster for meget at holde det nuværende Underlag vedlige.

Jeg tror i det hele taget, at det, som man væsentlig skal have sin Opmærksomhed henvendt paa, er ikke dette at trække flere Penge ud af Lommen paa dem, der køre, men at Jernbanerne bruges saa forstandigt, som det overhovedet er muligt, og det kan ikke nægtes, at der i disse Dage er nævnt adskillige Omraader, hvor der maa kunne spares. De kunne jo ikke nævnes her allesammen, men jeg er ikke i Tvivl om, at der er mange Steder, hvor der kan spares, og som et lille typisk Eksempel paa, hvorledes man indenfor Statsbanernes Administration har soldet med Statens Penge, skal jeg nævne et Forhold oppe i Frederikshavn. Vi havde det Tilfælde deroppe, at der var et Aktieselskab, som havde faaet Koncession paa at anlægge et Elektricitetsværk for Kommunen. Samtidig forhandlede der med Statsbanernes Administration om at faa den til at aftage en elektrisk Strøm fra dette Værk. Der forhandlede ret længe, men det førte ikke til noget, og vi fik at vide under Forhandlingerne, at

Meningen vistnok var, at Statsbanerne selv vilde anlægge et Værk. Der blev ogsaa anlagt et Elektricitetsværk oppe i Frederikshavn paa Jernbaneterrainet, men dette Værk var anlagt saa slet, at jeg ikke skal nævne, hvor slet det var, af den simple Grund, at saa vilde ærede Medlemmer slet ikke tro mig. Statsbanerne brugte det Værk i nogle Aar — 6—7 Aar, tror jeg —, saa overtog Frederikshavns Kommune det Værk, som der tidligere havde været givet Koncession paa, og saa indledede Kommunen Forhandling med Statsbanerne, der resulterede i, at Statsbanerne gik ind paa at aftage deres Strøm fra det kommunale Værk til Trods for, at de selv faa Aar forinden havde bygget deres eget Elektricitetsværk. Det var dog vist en meget fornuftig Ordning fra Statsbanernes Side; men det ser jo lidt underligt ud, at de selv have et nyt Værk og dog tage Strøm fra den kommunale Anstalt. Det viste sig nu, at der havde været saa mange Lamper, og der var blevet brugt saa meget Lys, at de vistnok selv vare blevne bange for den Sum, det kostede. Det viste sig nemlig, at det vilde komme til at koste paa denne ene Station for et enkelt Aar noget over 20,000 Kr. Man begyndte saa at indskrænke sig, at tage Lamper væk, og Forholdet er i Øjeblikket det, at man har indskrænket sig saa betydeligt, at man paa dette Aars Budget kun regner med et Forbrug af 15,000 Kr. Og det til Trods for, at Trafikken paa Frederikshavns Banegaard under ingen Omstændigheder er gaaet tilbage, og Priserne ere de samme. I øvrigt er Forholdet lige, der er kun sket det, at man tidligere har soldet ganske mægtigt med Lys, det vil sige med Statens Penge. Jeg er ikke i Tvivl om, at naar det har været saaledes i Frederikshavn, gaar det til paa lignende Maade paa andre Steder. Jeg tror derfor, der er meget at gøre for den højtærede Trafikminister med at undersøge og finde de Steder, hvor vi fornuftigvis kunne spare Penge. Det kunde ikke falde mig ind at forlange, at den højtærede Minister selv skulde være saa sagkyndig, at han kan paavise det. Den højtærede Minister har en anden Opgave, synes det mig, han er i dette Forhold mere parlamentarisk Minister end Fagminister. Men jeg vil henstille til den højtærede Minister, om han ikke kunde finde Anledning til for at faa skabt bedre Balance i Jernbanernes Regnskab, bedre Udbytte af det kørende Materiel end hidtil, at nedsætte en Kommission af dertil egnede Mænd. Vi have en Sparekommission i Forvejen, og jeg er ikke i Tvivl om, at hvis man vilde